

Fiscalizarea bacșișului – o nouă încercare

Odata cu sezonul estival, au reaparut și discuțiile privind principalele probleme cu care se confrunta sectorul HoReCa. Unul dintre subiectele puternic dezbătute a fost reglementarea bacșișului.

Numeroasele dezbateri și consultări avute în acest sens cu jucătorii de pe piața de profil au condus la identificarea unor soluții legislative și tehnice menite să elimine dificultățile aparute în practica la momentul publicării Ordonanței de Urgență nr. 8/2015, ce reglementa inițial impozitarea bacșișului.

Astfel, recent a fost publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice un proiect de modificare a OUG nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, care introduce noi reglementări legate de fiscalizarea sumelor provenind din bacșiș.

Potrivit notei de fundamentare, sumele reprezentând bacșișul încasat în sectorul HoReCa sunt semnificative, fiind estimate a fi cuprinse între 750 de milioane și 1,5 miliarde de lei, sume care la acest moment nu sunt fiscalizate la nivelul angajaților.

Ce prevede textul de lege?

Noul proiect legislativ definește bacșișul ca fiind orice suma de bani oferită în mod voluntar de client, în plus față de valoarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind aplicabil operatorilor economici care desfășoară activități corespunzătoare codurilor CAEN 5610 – *Restaurante și 5630 – Baruri și alte activități de servire a bauturilor*.

Pentru ceilalți operatori economici, ce nu se încadrează în categoriile menționate mai sus, textul de lege lasă la latitudinea acestora posibilitatea evidențierii bacșișului pe bonul fiscal și implicit a aplicării prevederilor legislative aferente.

Bacșișul ar urma să fie inclus pe bonul fiscal, indiferent de modalitatea de încasare a acestuia. Astfel, potrivit prezentului text de lege, clienții pot achita bacșișul și prin intermediul cardului.

Spre deosebire de prevederile OUG nr. 8/2015, ce reglementau evidențierea bacșișului pe un bon fiscal distinct, noul text de lege permite posibilitatea includerii acestuia pe același bon fiscal cu bunurile livrate sau serviciile prestate. Mai mult, clientului îi va fi înmănată în prealabil o nota de plată prin care va avea libertatea de a alege nivelul bacșișului oferit, acesta fiind cuprins între 0% și 15% din valoarea consumației.

Sumele provenite din încasarea bacșișului se vor înregistra în contabilitate pe seama conturilor de datorii.

Procedura și modalitatea de distribuire integrală a acestor sume rămâne în sarcina angajatorului, care este obligat să întocmească un regulament intern în acest sens. Nu sunt precizate alte detalii cu privire la termenele până la care angajatorii trebuie să distribuie acești bani către angajați (zilnic, așa cum se întâmplă în prezent, sau la perioade mai lungi).

Impozitarea acestora se va realiza conform prevederilor Codului Fiscal, fiind calificate ca venituri din alte surse.

Se pare că experiența anului 2015 a contat de asemenea în rescrierea textului de lege, o parte din obligațiile excesive reglementate la acel moment, precum obligația întocmirii registrului de bani personali, fiind eliminate în prezentul proiect legislativ.

Premise și avantaje în practica

Așa cum se menționează și în nota de fundamentare, legiferarea bacșișului este o măsură așteptată, în condițiile în care vorbim de sume încasate, dar nefiscalizate la nivelul angajaților.

Totodată, la acest moment, acestea nu figurează contabil la nivelul operatorilor economici, iar clienții, persoane juridice sau PFA, nu au posibilitatea de a deduce sumele aferente, în lipsa unui document justificativ.

O astfel de reglementare aduce o serie de avantaje, cum ar fi creșterea competitivității pe piața muncii. Reglementarea bacșișului ar conduce la venituri declarate mai mari la nivelul celor care lucrează în sectorul HoReCa, facilitând astfel, spre exemplu, obținerea unui credit bancar. Cu toate acestea, pentru angajații care nu activează în domeniul HoReCa, dar care pot primi de asemenea bacșiș, fără ca angajatorii lor să fi optat pentru fiscalizarea acestor sume, tratamentul poate fi unul discriminatoriu.

De asemenea, vor crește veniturile încasate la bugetul de stat. Probabil cea mai avantajată parte ar fi statul, sumele din bacșiș fiind estimate a fi de ordinul milioanelei de euro.

Controlul mai bun al sumelor încasate la nivelul societăților este un alt beneficiu al fiscalizării bacșișului. O eventuală impozitare a bacșișului ar însemna și un control mai bun din partea societăților în privința distribuirii acestor sume către angajați, dar și o reducere a riscurilor în cazul unui control ANAF, dacă se constată diferențe între sumele existente în casierie și cele marcate pe casa fiscală.

Potențiale dificultăți în practica

În practica pot apărea însă și dificultăți la nivelul operatorilor economici vizați de această măsură. Similar cu prevederile primei ordonanțe, abrogate la scurt timp de la publicare, actuala propunere legislativă nu furnizează niciun detaliu privind diferitele tipuri de impozitare existente la nivelul operatorilor economici.

Astfel, dacă în cazul contribuabililor platitori de impozit pe profit, efectul impozitarii veniturilor din bacșiș va fi anulat prin deducerea cheltuielilor cu plata sumelor către angajați, situația se schimbă în cazul principalilor jucători vizați de această măsură, cei care aplică impozitul specific pentru activități HoReCa, precum și în cazul microîntreprinderilor.

Pentru angajatorii din domeniul HoReCa ce calculează și plătesc impozitul specific pentru această industrie, menționarea bacșișului pe bon ar putea genera obligații fiscale suplimentare. Mai precis, venitul generat de încasarea bacșișului va trebui reflectat separat în contabilitate și va reprezenta un venit din alte activități (altele față de cele specifice HoReCa), fiind astfel impozitat pe baza regulilor privind impozitul pe profit. Totuși, nu este clar modul în care ar fi clasificate cheltuielile generate de repartizarea bacșișului către angajați, respectiv dacă acestea vor reprezenta de asemenea cheltuieli pentru alte activități (anulându-se astfel impactul fiscal) sau cheltuieli

aferente activității de baza (HoReCa).

Pentru microîntreprinderi, aceste sume suplimentare vor conduce la mărirea bazei impozabile, ele fiind incluse în totalul veniturilor obținute, fara posibilitatea deducerii cheltuielilor aferente. Aceasta situație ar putea fi evitata prin introducerea în legislația fiscală a unei scutiri pentru aceste tipuri de venituri.

În concluzie, inițiativa este oportuna, dar, odata cu implementarea acesteia, ar trebui de asemenea avuta în vedere o aliniere a prevederilor fiscale privind impozitarea la nivelul societăților.